

כוכב מאיר לנוכחה

כלה כוכבה וחתן ששון (מחזיק בידו את מיכתבהתשובה למודעת ההיכרות) קול חתן וקול ששון

הנישואין הללו הם לשניהם בבחינת פתיחת פרק חדש בחייהם. כוכבה, אם לאוסנת (21), וסבתא לאסף (שנה וחצי), גרושה זה ארבע שנים. ששון, אב לארבעה, גרוש זה 10 שנים.

מאז ומתמיד, מעידה כוכבה, נהגה להפנות מבטה לפנים, לצפות לעתיד, לא לחטט בעבר. נישואיה הקרובים, לדבריה, כאילו כווננו ביד מכוונת מלמעלה, גורל מוכתב. צירופי-המיקרים שהפגישו את השניים אינם יכולים להיות עוד סיפור היכרות אחד מני רבים. בכתבה זו היא רואה ברכה לרגל נישואיה, סגירת מעגל אחד ותחילתו של אחר, חדש וגדול.

בערב שבו השתלטו אנשי פת"ח על מלון סבוי, ישב ששון בדירת חברים ברחוב הירקון 208. בשעת-לילה, בדרכו לדירתו בבתיים, נסע ברחוב הירקון. רכבו נחסמה על-ידי השוטרים.

למחרת, כששמע את סיפורה של כוכבה באמצעי התיקשורת, אמר לחב"ריו שזו האשה שאיתה היה רוצה לחלוק את חייו. למרות שהזכרה בטעות כוונה, שהזדמנה למקום עקב עבודתה, ידע ששון שהמעשה שעשתה מעיד על רגישות רבה, על ערכים אנושיים ואומץ-לב שקשה למצוא כדוגמתם. אף שששון היה נשוי באותה עת, הוא האמין שדרכיהם עוד יפגשו. בריבות הימים מסתבר שצדק, שחששותו התאמתה, ועכשיו הם נישאים.

קשה לכוכבה לחזור ולספר על עברה. קשה לה הנבירה בניבכר-נישי מתה. אירועי מלון סבוי, תחושותיה בזמן האירוע, מניעה הבלתי-מודעים למעשה-הגבורה שעשתה, הנסיבות שהביאו לשם באותו ערב של ה-5 במרס 1975, הכוח הנפשי שעמד לה להתמודד עם הכפשת שמה כשוותה

„אני לא מחפש הרפתקה דרך המדור הזה,“ הוא מודיע לי, „מאלה יש לי מספיק. זה עתה יצאה אחת הביתה, אחרי לילה. התיישבתי לכתוב היות ואני חש מרוקן ומשועמם. אולי דרכך, רותי, אמצא את ש-חשקה נפשי. אני מחפש בת-זוג, איתה אוכל לשבת על שפתי-הים, להביט בשקיעת-חורף יפה, לאחוז בידה ולחוש את אושרה ואושרי מתאחדים. אחת שאיתה אוכל לשבת ולשוחח ולא לחוש בזמן החולף, שנוכל שנינו לשבת, לקרוא בשקט, כשמספיקה לנו ההרגשה שאנחנו ביחד. אחת שאליה ארצה לחזור מדי יום, ללטף את שערה, להביט לתוך עיניה ולנשקן.“

„יש להניח כי היא תהיה כבר גרושה או אלמנה, ואם יש לה ילדים אוכל לתת להם הרבה מאוד. כי אני אוהב ילדים ויוצר איתם קשר מידי וחם. אני בן 48, גרוש, 1.74 מטר, כל שערוטי עדיין במקומן ואני נחשב לאדם נאה. על בתי-הזוג להיות בגיל בין 30 ל-40, היות ואני נראה צעיר לגילי.“ הוא בת.ד. 36156, תל-אביב.

כאשר שם ששון גרשוני (52) את המודעה הזו במדור „מיכתבים לרותי“ בהעולם הזה, ב-30 בינואר 1985, לא ידע שתביא לנישואיו לכוכבה לוי (44), גיבורת לילה-הפיגוע במלון סבוי לפני 13 שנה.

בשבוע הבא יינשאו השניים בטכס מישפחתי שיערוך הרב שמואל אבידור הכהן.

מלון „סבוי“ החדש כוכבה לא החמרה

את זה הם נישאו. הם חיו 17 שנים ביחד עד גירושיהם בשנת 1983.

בספר בל יעלה השחר, המספר על אירועי הלילה במלון סבוי. * כתבה כוכבה: „כשפגשתי לראשונה את אבי, בעלי, לא דימתי לי כך את חיי. מה שמשך אותי באבי היתה התחושה שגם הוא בודד. מישפחתו היתה גדולה... אך גם הוא חי לבדו בעולם פנימי משלו. כשביקש את ידי האמנתי שהוא ואני נעניק איש לרעותו את כל מה שנמנע מאיתנו עד כה. אהבה, ויותר מכך — חברותה. אבל לא כך התגלגלו הרבי ריבים...“

„כאשר נגאלתי מן הברידות, כאשר נולדה הבת, מיד התחלתי להתכונן לקראת ברירות מחודשת. כבר אז פחדתי מן הימים שבהם תצא בתי מן הבית. אני מאמינה שזה מקורו של הדהף שלי לכתוב שירים בהיחבא, ואולי זה הדהף

* מאת אביעזר נולך, שובה עדות* בכתב מכוכבה לוי.

גיבעת-חיים, שאליו הגיעה כשהיתה בת 11, במיסגרת חברת-נוער. „הייתי ילדה שרצתה להיות במקום אחר. ירעתי, כנראה, שהקיבוץ הוא מקום טוב יותר.“

לקיבוץ התייחסה כביתה, למרות קשיי-הקליטה בין ילדי הקיבוץ. שם חוותה את חוויית האהבה הראשונה. שם ספגה את הערכים שבאו לידי ביטוי במעשיה, באותו לילה טראגי במלון סבוי.

כשהתגייסה לצבא, שירתה בנח"ל, בקיבוץ פלמחים. כשסיימה את שרותה, חזרה לקיבוצה. כשלא התאפשר לה לצאת ללמוד סיפרות מטעם הקיבוץ, הבינה שמקומה אינו עוד שם.

כוכבה חזרה לתל-אביב, לבית אמה. „אני לא קושרת את העבר שלי למעשי היום. אוי לי אילו זה היה כך.“

זמן קצר אחרי שהגיעה לתל-אביב, הכירה את בעלה הראשון, אברהם לוי, פועל-כניין במיקצועו, אדם שקט ומופ" גם. ארבעה חודשים אחרי שהכירו זה

בטעות כפרוצה המוכרת למישטרה — כל אלה באו לידי ביטוי כספר-השירים הנושא את השם סתיו לאוסנת, שכתבה והוציאה לאור שנה אחרי-כך. וכך כתבה בשם מרסו: „רציתי רק לומר שלום, רציתי רק כך סתם. / רציתי ולוא רק לגעת / רציתי ולוא רק לחלום. / רציתי מכל את השכם / רציתי מכל רק לדעת / רציתי להיות / את עימך / רציתי להיות להיות / רציתי / לחיות.“

בדידות מעיקה

כוכבה לוי נולדה בירושלים בש' כונת זיכרון-יוסף שליך שוק מתנה יהודה. כשהיתה בת 5 התגרשו הוריה. בעיקבות הגירושים עברה אמה וארבי עת ילדיה לתל-אביב. אביה נישא בש' נית. מאז נותקו הקשרים בינם באופן מוחלט.

את חינוכה קיבלה מאמה ובקיבוץ